

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Aften Kl. 7, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.

Mødet hævet Kl. 4^{1/2}.

Syvende Møde.

Fre dagen den 13de December Kl. 7 Aften.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg fra Forstander J. Keller har modtaget nogle Exemplarer af en af ham afgiven Beretning om den af ham bestyrede Underviisningsanstalts Virksomhed og navnlig dens Forhold til Staten. Exemplarer heraf ere henlagte i Læsesalen til de ærede Medlemmers Underretning, ligesom ogsaa nogle enkelte Exemplarer ere henlagte i Bureauet og kunne afhentes af de ærede Medlemmer, som maatte ønske at komme i Besiddelse deraf, forsaavidt Forraadet tilstrækker. — Derhos skal jeg gjøre opmærksom paa, at der paa de Herrers Pladser er omdeelt den igaar anmeldte Forespørgsel fra 20 Folkethingsmænd til Justitsministeren.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Fortsættelse af 1ste Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1868 til 31te Marts 1869.“

J. A. Hansen: I Slutningen af Gaarsmødet, da den ærede Kirkeminister kom til at udtale sig angaaende et Punkt under sit Ministerium, nemlig Nr. 9 i § 25 om Bevillingen til en Kirkecommission, fandt jeg Anledning til at bede om Ordet. Det kunde synes lidt underligt at ville udtale sig om et saadant

enkelt Punkt under Finantslovens 1ste Behandling, og jeg vilde heller ikke have gjort det, naar ikke dette Punkt, saaledes som det staaer for mig, havde en særdeles Bigtighed, og navnlig efterat jeg havde hørt den høitærede Kirkeminister, var det mig meget svært ikke at tage Ordet for allerede nu at høre mig om dette Spørgsmaal. Den høitærede Minister begyndte sit Foredrag med at omtale Kirkecommissionernes Historie her hos os, men han nævnte ikke, hvad der unægtelig ligefrem hører til denne Historie, nemlig Kirkecommissionens Stjæbne i Danmarks Rigsdag; hvorledes Folkets Repræsentation tidligere har betragtet dette Spørgsmaal om en Kirkecommission, forekommer mig dog ogsaa i saa Tilfælde at burde komme frem. Jeg skal da erindre om, at Spørgsmaalet om en Kirkecommission allerede i en meget væsentlig Grad kom til Forhandling paa den grundlovgivende Rigsforsamling. Der blev nemlig stillet Forslag af en Deel af det Udvalg, som var nedsat til Behandling af den Paragraph, der ogsaa kom ind i Grundloven, og som bestemmer, at Folkekirkens Forsatning skal ordnes ved Lov, hvilket Forslag, som blev indbragt af Majoriteten af Udvalget, gik langt videre, idet det gik ud paa, at Paragraphen skulde lyde omtrent saaledes: Folkekirkens Forsatning ordnes ved Lov, efterat der har været givet en Kirkecommission Anledning til at høre sig derover. Her var altsaa et Forsøg paa grundlovmæssig at faae slaaet fast, at en Kirkecommission skulde høres, forinden der blev Tale om at give en Lov om Kirkens Forsatning, men mange af Medlemmerne ansaae dette for meget farligt. Tscherning og jeg stillede derfor Forslag om, at den sidste Deel af Paragraphen skulde udgaae; Rigsforsamlingen billigede vort Forslag og vedtog Paragraphen saaledes, som de ærede Herrer vide, at den nu lyder i Grundloven: „Folkekirkens Forsatning ordnes ved Lov“. Her er altsaa en bestemt Udtalelse fra Folkets Afsendinge i den grundlovgivende Rigsdag om, at de ikke vilde gaae ind paa, at en Lov om Kirkens Forsatning først blev forelagt en Kirkecommission, og navnlig, at man ikke vilde slaae dette fast som noget Grundlovmæssigt. I Rigsdagens anden Samling fremkom den daværende Kirkemini-